

9 Ιανουαρίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 709/90).

Οι περί Πολιτικής Άμυνας Γενικοί Κανονισμοί του 1966-1982 — Κανονισμός 20(1)(β) — Υποχρέωση μελών να απέχουν οποιασδήποτε ενέργειας ή συμπεριφοράς ασυμβίβαστου προς την πειθαρχία και την τάξη — Κανονισμός 20(3) — Παράλειψη συμμόρφωσης με τον Καν. 20(1)(β) συνιστά πειθαρχικό αδίκημα — Μόνη ορθή διαδικασία για τιμωρία της πιο πάνω παράβασης ήταν η πειθαρχική διαδικασία και όχι η ακύρωση του διορισμού.

5

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε απόφαση του Διοικητή της Πολιτικής Άμυνας με την οποία ακυρώθηκαν οι διοικητικές πράξεις με τις οποίες ο αιτητής διορίστηκε στην Πολιτική Άμυνα.

10

Ο κύριος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ήταν ότι οι διατάξεις των Κανονισμών 8(2) και 10(3) των περί Πολιτικής Άμυνας Γενικών Κανονισμών του 1966-1982 καθώς και το Άρθρο 19 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1 που επικαλέστηκε ο Διοικητής για να εκδώσει την απόφασή του, δεν του έδιδαν οποιαδήποτε εξουσία να ανακαλεί διορισμούς. Η μόνη δε εξουσία που του παρέχεται ήταν η πειθαρχική διαδικασία. Περαιτέρω ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η επίδικη απόφαση ήταν αυθαίρετη, ανατιολόγητη και λήφθηκε κατά παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης γιατί δεν δόθηκε στον αιτητή το

15

20

δικαίωμα ακροάσεως.

5 Οι καν. 8(2) και 10(3) δίδουν την εξουσία στο Διοικητή να διορίζει αξιωματικούς της δύναμης πολιτικής άμυνας. Το Άρθρο 19 του Κεφ. 1 προνοεί πως όπου σε Νόμο δίδεται εξουσία σε πρόσωπο ή Δημόσια Αρχή να προβαίνει σε διορισμούς θεωρείται ότι η εξουσία περιλαμβάνει και την εξουσία τερματισμού των διορισμών αυτών.

10 Ο καν. 21 προβλέπει για τις πειθαρχικές τιμωρίες που μπορούν να επιβληθούν στην περίπτωση διάπραξης πειθαρχικού αδικήματος που προβλέπονται στον καν. 20. Στις τιμωρίες δε του καν. 21 δεν περιλαμβάνεται ο τερματισμός της απασχόλησης.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 Το ερώτημα που τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου είναι κατά πόσο στην παρούσα περίπτωση έχει εφαρμογή το Άρθρο 19 ή οι σχετικές πρόνοιες των κανονισμών για έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας.

Από το σύνολο των στοιχείων και προσεκτική μελέτη της πιο πάνω νομοθεσίας καταλήγω στα ακόλουθα συμπεράσματα:

25 (α) Στους περί Πολιτικής Αμύνης Γενικούς Κανονισμούς 1966-1982 υπάρχει ειδική πρόνοια για την έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας σε περίπτωση που μέλος της Δύναμης παραβαίνει οποιοδήποτε καθήκον που του επιβάλλεται.

30 (β) Στην υπό εκδίκαση υπόθεση ο λόγος ακύρωσης του διορισμού του αιτητή ήτο, σύμφωνα με την επιστολή του Διοικητική ημερ. 19.7.1990, η συμπεριφορά του που χαρακτηρίστηκε ως "ασυμβίβαστη προς την πειθαρχία και την τάξη". Σύμφωνα με τον καν. 20(1)(β) υποχρέωση των μελών είναι να "απέχωσιν οιασδήποτε ενεργείας ή συμπεριφοράς ασυμβιβάστου προς την πειθαρχίαν και την τάξιν", και σύμφωνα με την παράγραφο (3) του ίδιου κανονισμού παράλειψη συμμόρφωσης με το πιο πάνω καθήκον συνιστά πειθαρχικό αδίκημα με όλες τις συνέπειες που επιβάλλει ο καν. 21.

40

(γ) Επομένως, η μόνη ορθή διαδικασία που έπρεπε να

ακολουθηθεί ήτο η πειθαρχική διαδικασία, εφόσον προβλέπεται ειδικά στους Κανονισμούς. Ο Διοικητής δεν ακολούθησε την κατά νόμο διαδικασία. Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τον Καν. 21(3) δίδεται το δικαίωμα στον κατηγορούμενο να προβάλει τις θέσεις του.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητή της Πολιτικής Άμυνας με την οποία ακυρώθηκαν οι διοικητικές πράξεις με τις οποίες ο αιτητής διορίστηκε στην Πολιτική Άμυνα.

15

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

20

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

25

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής κατατάγηκε σαν εθελοντής στη Δύναμη της Πολιτικής Άμυνας και κατόπιν διορίστηκε από το Διοικητή της Πολιτικής Άμυνας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο Διοικητής) σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(2) των περί Πολιτικής Αμύνης Γενικών Κανονισμών του 1966-1982 στο βαθμό του Βοηθού Προϊσταμένου (29.1.79), Προϊσταμένου (27.3.79) και Διευθυντή (31.2.82).

30

35

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, εξελίχθηκε ένα είδος προσωπικής αντιδικίας μεταξύ του αιτητή και του Διοικητή που κατέληξε στην επίδικη απόφαση, ημερ. 19.7.90 σύμφωνα με την οποία ο τελευταίος ακύρωσε τις διοικητικές πράξεις με τις οποίες ο πρώτος διορίστηκε στη Δύναμη.

40

5 Η όλη κατάσταση άρχισε με την απουσία του αιτητή από τη συνεδρίαση του σώματος ημερομηνίας 16.2.90. Ακολούθησε επιστολή του αιτητή ημερ. 1.3.90 με την οποία ζητούσε μεταξύ άλλων, όπως γραφτεί στο πρακτικό της σύσκεψης ημερ. 16.2.90 ότι η απουσία του ήταν δικαιολογημένη. Κατά τη συνεδρίαση ημερ. 15.3.90, ο Διοικητής ανάγνωσε την επιστολή, το ύφος της οποίας θεωρήθηκε προσβλητικό και ανάρμοστο από αξιωματικό προς το Διοικητή του και ως εκ τούτου ο αιτητής 10 ενοχλημένος απεχώρησε από τη συνεδρίαση. Στη συνέχεια ο αιτητής με σημειώμά του ημερ. 18.6.90 επέδρασε ευθύνες στον Διοικητή σύμφωνα με τις οποίες, κατά τον ισχυρισμό, ο Διοικητής δεν εξασφάλισε τις απόψεις της Δύναμης αναφορικά με προσχέδιο Κανονισμών που 15 απέστειλε η Κυβέρνηση. Με την ίδια επιστολή ζητούσε την ακύρωση πράξεων "που έθεσαν σε δυσμενή διάκριση αξιωματικούς της Δύναμης". Σε απαντητική επιστολή του ημερ. 7.7.90 ο Διοικητής προειδοποίησε τον αιτητή ότι αν συνέχιζε την ίδια συμπεριφορά, θα προχωρούσε στη λήψη 20 συγκεκριμένων μέτρων εναντίον του.

Η απόφαση που προσβάλλεται περιέχεται στην επιστολή του Διοικητή ημερ. 19.7.90, απόσπασμα της οποίας παραθέτω:

25

".....

30 Ο ρόλος και τα καθήκοντα των αξιωματικών της Δύναμης που διορίζονται από το Διοικητή, ιδιαίτερα των ανώτατων στη ΓΕΔΠΑ, είναι να τον βοηθούν στην όλη λειτουργία της και όχι να απειθαρχούν ή να συμπεριφέρονται απρεπώς απέναντί του. Δυστυχώς μαζί σας συμβαίνει το αντίθετο.

35

Τέτοια στάση και τέτοιες ενέργειες είναι παντελώς ασυμβίβαστες και δεν είναι δυνατό να επιτραπούν σε μέλος της Δύναμης με βαθμό αξιωματικού.

40

Είμαι συνεπώς υποχρεωμένος προς χάριν του καλώς νοουμένου συμφέροντος της Δύναμης, ασκώντας τις εξουσίες μου δυνάμει των Κανονισμών 8(2) και 10(3) των περί Πολιτικής Άμυνας Γενικών Κανονισμών του

1966-1982, καθώς και του Άρθρου 19 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, να ακυρώσω, και από σήμερα ακυρώνω, τις Διοικητικές Πράξεις με τις οποίες διοριστήκατε σε θέσεις αξιωματικού της Δύναμης".

5

Κύριος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι οι διατάξεις των Καν. 8(2) και 10(3), και το Άρθρο 19 του Κεφ. 1 που επικαλείται ο Διοικητής, δε δίνουν οποιαδήποτε εξουσία σ' αυτόν να ανακαλεί διορισμούς. Πουθενά στο νόμο δεν προβλέφθηκε εξουσία άλλη από την πειθαρχική διαδικασία η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε αθώωση ή πειθαρχική ποινή. Με δεύτερο επιχείρημά του, ισχυρίστηκε ότι η απόφαση του Διοικητή είναι μονομερής, αυθαίρετη και ανατιολόγητη εφόσον δε δόθηκε το δικαίωμα στον αιτητή να ακουστεί και να θέσει τις απόψεις του, σ' αντίθεση με τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης.

10

15

Οι καν. 8(2) και 10(3) δίδουν στο Διοικητή την εξουσία να διορίζει τους αξιωματικούς της δύναμης πολιτικής άμυνας, εκτός από τον Υποδιοικητή. Πουθενά στους σχετικούς κανονισμούς δε δίδεται παράλληλη εξουσία τερματισμού αυτών των διορισμών. Ο καν. 21 προνοεί τις πειθαρχικές τιμωρίες οι οποίες μπορούν να επιβληθούν σε περίπτωση που κάποιος διαπράττει ένα από τα πειθαρχικά αδικήματα που προβλέπονται στον καν. 20. Οι πειθαρχικές αυτές τιμωρίες δεν περιλαμβάνουν τον τερματισμό της απασχόλησης.

20

25

Το Άρθρο 19 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1 προνοεί τα ακόλουθα:

30

"Where any Law confers upon any person or public authority power to make appointments to any office or place the power shall be construed as including the power to determine any such appointment....."

35

Το ερώτημα που τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου είναι κατά πόσο στην παρούσα περίπτωση έχει εφαρμογή το πιο πάνω Άρθρο 19 ή οι σχετικές πρόνοιες των κανονισμών για έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας.

40

Από το σύνολο των στοιχείων και προσεκτική μελέτη

της πιο πάνω νομοθεσίας καταλήγω στα ακόλουθα συμπεράσματα:

5 (α) Στους περί Πολιτικής Αμύνης Γενικούς Κανονισμούς 1966-1982 υπάρχει ειδική πρόνοια για την έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας σε περίπτωση που μέλος της Δύναμης παραβαίνει οποιοδήποτε καθήκον που του επιβάλλεται.

10 (β) Στην υπό εκδίκαση υπόθεση ο λόγος ακύρωσης του διορισμού του αιτητή ήτο, σύμφωνα με την επιστολή του Διοικητή ημερ. 19.7.1990, η συμπεριφορά του που χαρακτηρίστηκε ως "ασυμβίβαστη προς την πειθαρχία και την τάξη". Σύμφωνα με τον καν. 20(1)(β)
15 υποχρέωση των μελών είναι να "απέχων οιασδήποτε ενεργείας ή συμπεριφοράς ασυμβίβαστου προς την πειθαρχίαν και την τάξιν", και σύμφωνα με την παράγραφο (3) του ιδίου κανονισμού παράλειψη συμμόρφωσης με το πιο πάνω καθήκον συνιστά
20 πειθαρχικό αδίκημα με όλες τις συνέπειες που επιβάλλει ο καν. 21.

(γ) Επομένως, η μόνη ορθή διαδικασία που έπρεπε να ακολουθηθεί ήτο η πειθαρχική διαδικασία, εφόσον
25 προβλέπεται ειδικά στους Κανονισμούς. Ο Διοικητής δεν ακολούθησε την κατά νόμο διαδικασία. Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τον Καν. 21(3) δίδεται το δικαίωμα στον κατηγορούμενο να προβάλει τις θέσεις του.

30 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

35 Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*